

Alta muntanya a tocar del mar

Cinc estacions d'esquí i vuit parcs naturals són els principals atractius hivernals del Pirineu de Girona, una zona d'alta muntanya amb una oferta cultural i gastronòmica creixent.

El Pirineu, a tocar de la Mediterrània, ofereix paisatges d'alta muntanya i 200 km de pistes d'esquí, entre les estacions de la Molina, Masella, Guils Fontanera, Vallter 2000 i Vall de Núria. L'extrem occidental d'aquesta serralada no es deixa domesticar fàcilment i acaba desembocant abruptament al mar en el cap de Creus. Aquest és un dels vuit parcs naturals que reconeixen el valor natural d'aquest territori, amb ecosistemes tan diferents en altitud com rics en biodiversitat: el Cadí-Moixeró, el Montseny i les capçaleres dels rius Ter i Freser, d'alta muntanya; El Montgrí, Illes Medes i Baix Ter, la Zona Volcànica de la Garrotxa; el paratge Natural del Massís de l'Albera i els Aiguamolls de l'Empordà, arran de mar i a peu de muntanya, com el cap de Creus.

Neu i natura

Les comarques pirinenques de Girona tenen una bona oferta d'allotjament, més de 32.000 places en 593 establiments, molts d'ells concentrats al voltant de les estacions de muntanya i a les ciutats i pobles. A l'estació degana, la Molina, aquest any cal destacar-hi l'ampliació del circuit de raquetes anomenat "Descobrint la fauna". La Vall de Núria també creix en aquest àmbit i estrena circuit de raquetes: "El mirador de les

Creus". Vallter 2000 ha instal·lat una ludoteca al Jardí de neu i ofereix una combinada "ascens amb descens", és a dir, activitats de pista i esquí de muntanya. Per la seva banda, a l'estació d'esquí nòrdic, Guils Fontanera, s'han fet millores a les pistes i al refugi de Fontanera.

L'oferta al voltant del patrimoni natural d'aquestes comarques ha anat creixent sense aturador les últimes dècades i el ventall de sortides ha diversificat fins i tot els mitjans de transport: en bicicleta de muntanya, a cavall, en globus, en parapent o en caiac. Per als amants del caminar o el pedalar, han tingut molt èxit les vies verdes del Pirineu de Girona, com la Ruta del ferro i del Carbó, de 15 km o el Carrilet d'Olot a Girona, de 54. Més opcions ofereixen la ruta cicloturística transfronterera Pirinexus (351 km) i la xarxa de senders Intinerànnia, de 2.500 km, que recorre racons del Ripollès, la Garrotxa i l'Alt Empordà. A la seva web (<http://www.itinerannia.net/ca/>) hi ha propostes de rutes, l'opció de dissenyar una ruta a mida i informació d'allotjaments.

Cultura i gastronomia

La riquesa cultural de les comarques septentrionals de Catalunya cal buscar-la, primer de tot, en el patrimoni històric i arquitectònic conservat en bon estat. El

ARXIU D'IMATGES PATROINAT DE TURISME COSTA BRAVA GIRONA

Vall de Núria

PEP SALA I AJUNTAMENT SANTA PAU

romànic és omnipresent i la regió és rica en castells, monestirs, abadies i ponts. Sens dubte, la portalada del monestir de Santa Maria de Ripoll és la més destacada de les obres romàniques conservades i per això és candidata a Patrimoni Mundial de la UNESCO. Però també l'església de Beget i el monestir de Sant Joan de les Abadesses, al mateix Ripollès, o les poblacions medievals de Santa Pau i Besalú, a la Garrotxa, en són mostres que mereixen atenció. Com són de visita obligada la farmàcia de Llivia, del segle XV, i les ruïnes gregues i romanes d'Empúries, a l'Escala. Encara que aquest jaciment

sigui un punt més allunyat de la muntanya, cal destacar que Emporion i Empúriae van representar l'entrada dels mons hel·lènic i romà a la península Ibèrica i la seva importància històrica –i el seu valor arqueològic– és extraordinari. També els monestirs de Sant Quirze de Colera, a Rabós, enmig del Paratge Natural de l'Albera, i Sant Pere de Rodes, sobre el Port de la Selva, són joies arquitectòniques que s'han de visitar.

Però el turisme cultural no deixa d'evolucionar i cada temporada surten noves propostes que miren d'explicar la història i el territori. Potser la més curio-

sa aquest any són els "Camins de l'Exili" de Camprodon a Prats de Molló de Treking Canigó, una proposta de "turisme de memòria" creada per recórrer els camins i passos fronterers que van fer servir, primer, els exiliats republicans de la Guerra Civil espanyola fugint de les tropes franquistes, el 1939, i després els exiliats jueus de la Segona Guerra Mundial fugint dels nazis (www.caminsdelexili.com/ca/). Cal recordar que a la Jonquera hi ha el Museu de l'Exili, una infraestructura única.

Aquestes comarques d'alta muntanya tenen una oferta gastronòmica molt

variada que serveixen els restauradors locals fidels a la tradició i una gamma de productes de proximitat amb denominació de qualitat o d'origen, com ara la vedella dels Pirineus catalans, el formatge i la mantega de la Cerdanya, la ratafia, el trinxat de la Cerdanya, l'oli de l'Empordà o el vi DO Empordà. A banda, però també relacionats amb els productes quilòmetre zero hi ha els restaurants que la *Guia Michelin* ha reconegut amb dues estrelles –Les Cols, a Olot– o una: Ca l'Enric, de la Vall de Bianya; Fonda Xesc, de Gombren; Miramar, de Llançà, i Els Brancs, de Roses. ●